

[Julin.]

ning, at vi selvfølgelig ikke kan have Kendskab til de Planer, som den paagældende Minister har med Hensyn til Sundhedsautoriteternes Initiativ, men vi vil alvorligt advare imod at foretage Skridt til at legalisere en Udvikling, som store Dele af Befolkningen maa finde forkastelig. Det af den højtærede Justitsminister fremsatte Forslag er en naturlig Følge af Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutioner, og efter hele vor Stilling til Seksualklinikkerne vil man forstaa, at vi gerne tiltræder de Ændringer, der foreslaas i Svangerskabsloven, Ændringer, der bevirker, at Paragrafferne angaaende Seksualklinikkerne helt udgaar af denne.

Maa jeg slutte med at sige, at jeg tidligere fra denne Talerstol har udtalt Ønske om Ophævelse af Svangerskabsloven, saa vi er fra mit Partis Side rede til at støtte Bestræbelserne herfor.

Kristen Amby: De to Lovforslag, der her behandles under eet, falder paa væsentlige Punkter sammen; det er ogsaa derfor, de behandles under eet. Vort Lovforslag ophæver formelt hele Svangerskabsloven, medens Ministerens Lovforslag kun medfører Ophævelsen af visse Paragraffer.

Efter den Forelæggelsestale, der fulgte vort Lovforslag, og efter den Motivering, der blev givet, var det ganske aabenbart, at det netop var den Virksomhed, som omhandles i de Paragraffer, Justitsministeren nu foreslaar gaar ud, vi var særlig imod, specielt den Virksomhed, der skulde bestaa i, at man oprettede offentlige Klinikker, hvor der skulde gives det, der med et mærkeligt ubestemt og vagt Udtryk kaldtes „Oplysning i Seksualhygiejne“. Da vi forelagde vort Lovforslag, blev det i øvrigt sagt, henvendt til Regeringen, at vi ønsker de positive Foranstaltninger, som nu Mødrehjælpsforslaget netop vil indføre, udskilt fra Svangerskabsloven, fjernet fra Justitsministeriet og i øvrigt ogsaa fra Hospitalet, der formentlig sorterer under Indenrigsministeriet, fordi det er en rent social Opgave, og vi er glade over — det ærede Medlem Fru Gerda Mundt har paa Partiets Vegne givet Udtryk derfor —, at man har fremsat et selvstændigt Lovforslag herom.

Vi har hævdet, at de Opgaver, det her drejede sig om, og som i det oprindelige Lovforslags § 9 var under eet, ikke har noget med hinanden at gøre. Nu er vi i alt Fald blevet af med Klinikkerne i Svangerskabsloven, og de bliver heller ikke — det har vi nu hørt forsikret af den højtærede Socialminister — smuglet ind igennem Mødre-

hjælpsinstitutionerne. Det kunde vel heller ikke tænkes, men det er nu direkte blevet sagt i Mødrehjælpslovsforslaget, og det kan vi kun være tilfreds med.

Saa kunde man for saa vidt sige: Hvorfor trækker I saa ikke jeres Forslag tilbage? Regeringen har jo imødekommet jer og gjort, hvad I har forlangt. Det er vi glade over, at Regeringen har gjort, det er jo ikke for vore kønne Øjnes Skyld, men det er naturligvis, fordi man er klar over, at det er Stemningen i Befolkningen: Hjælp til de svangre Kvinder, baade af den ene og den anden Art, vil man, men disse Seksualklinikker, hvis ene Opgave skulde bestaa i at give Vejledning i Seksualhygiejne, det vil i Virkeligheden sige at give Oplysning om svangerskabshindrende Teknik, vil man ikke. Jeg kan nu ikke forstaa hvorfor man ikke har brugt det Udtryk, for det var den egentlige Mening med disse Klinikker, det var netop deres egentlige Opgave, det var derfor, der skulde være Læger og Sygeplejersker paa disse Klinikker. Deres egentlige Opgave maatte, saadan som Loven var, bestaa i at give Oplysning om svangerskabshindrende Teknik; men det har man altsaa ikke villet sige, vi har aldrig faaet klar Besked. Men Befolkningsskmissionens Betænkning giver jo gennem Masser af Oplysninger Besked om, hvad Meningen egentlig var.

Hvorfor, siger jeg, trækker vi saa ikke vort Forslag tilbage, naar det nu bliver saadan, som vi maatte ønske? Det gør vi ikke, fordi vi synes, at Ministeren lader en Dør staa aaben til paa anden vis at indføre disse Klinikker. Det glæder mig, at det ærede Medlem Fru Nina Andersen tydeligt sagde, at det maatte der Lov til. Det er jeg enig i. Jeg tror ikke at man administrativt kan paalægge Sundhedsautoriteterne — det foresvæver der vist Ministeriet noget om, ellers vilde man ikke sige det i Bemærkningerne —, jeg tror ikke, at man administrativt kan lade dem lave Institutioner, hvor en saadan Vejledning skulde foregaa, jeg tror ogsaa, der maa Lov til, men er det den høje Regerings Mening? Det er jo ikke noget, der kommer Justitsministeren ved, i hvert Fald, men er det den højtærede Regerings Mening gennem andre Ministre, Indenrigsministeren f. Eks. — det kan jeg nu daarligt tænke mig —, at fremsætte Forslag til Lov herom? Det er noget saadant, vi gerne vil have oplyst, før vi tager endelig Stilling til, hvorvidt vi vil trække vort Forslag tilbage.

Vi vil paa ethvert Punkt og alle Vegne, hvor vi kan, bekæmpe Oprettelsen af disse